

РЕШЕНИЕ

№ 5621

гр. София, 07.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 21.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **2219** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на [фирма] с ЕИК, срещу Ревизионен акт № Р-22002217007350-091 -001/19.06.2018 г., издаден от С. Т. К. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и А. К. К. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1945/14.12.2018г. на Дирекция ОДОП [населено място].

Факти по делото:

Със Заповед №Р-22002217007350-020-001 от 26.10.2017 г. е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задълженията по ЗДДС за данъчни периоди от 01.04.2016 г. до 30.06.2016 г. Заповедта е връчена на 20.11.2017 г., по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на обявения от дружеството електронен адрес. На основание чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 20.02.2018 г. На основание чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК срокът е продължен до 20.04.2018 г. със Заповед №Р-22002217007350-020-002 от 16.02.2018 г., връчена електронно на 21.02.2018 г. Заповедите по хода на производството са издадени от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002217007350-092-001 от 04.05.2018 г., връчен електронно на 10.05.2018 г. Не е подадено възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ №Р-22002217007350-091-001 от 19.06.2018 г., издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията, и А. К. К. – ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 25.06.2018 г. Впоследствие е издаден Ревизионен акт за поправка на РА№П-22221218118648-003-001 от 28.06.2018 г., с който са коригирани данните в колона 8 на таблица 1 към ревизионния акт. Отразени са внесени от лицето задължения по РА №Р-22221216005587-091-001 от 12.07.2017 г., издаден за резултатите от първата ревизия на жалбоподателя за процесните периоди.

Ревизията е повторна и е в изпълнение на указания, дадени с Решение №1540 от 29.09.2017 г. на директора на дирекция ОДОП С.. С решението е отменен РА №Р-22221216005587-091-001 от 12.07.2017 г., издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията и Д. Д. Т. – ръководител на ревизията, и преписката е върната за извършване на повторна ревизия.

С цел изясняване факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на жалбоподателя в хода на двете ревизионни производства са извършени процесуални действия, описани подробно в констативната част на РД №Р-22221216005587-092-001 от 23.02.2017 г. и РД №Р-22002217007350-092-001 от 04.05.2018 г., приложени към РА и неразделна част от същите съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК. На основание чл. 37, ал. 3, от ДОПК, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения. На основание чл. 45 от ДОПК на спорните доставчици са направени насрещни проверки. Изпратени са искания за представяне на документи, сведения и писмени обяснения до [община] с ЕИК[ЕИК] и до [община] с ЕИК[ЕИК] във връзка с твърденията на лицето, че процесните доставки са част от доставки по обществени поръчки към съответните общини. С Протокол №Р-22002217007350-П.-001 от 18.04.2018 г. са присъединени доказателствата, събрани при първата ревизия.

След подробен анализ на доказателствения материал ревизиращият екип е приел, че издадените от [фирма] и [фирма] фактури не документират реално извършени доставки. Приел е, че е налице липса на предпоставките по чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 9, ал. 1 от ЗДДС и е отказано право на приспадане на данъчен кредит, както следва:

1. За данъчни периоди месец април и месец юни 2016 г. - отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 27 409,00 лв. по фактура №[ЕГН] от 25.04.2016 г. и фактура №[ЕГН] от 30.06.2016 г., издадени от [фирма]. Фактурите са с предмет: „изпълнение на СМР по договор от 23.03.2016 г., акт №1“ и „по договор от 23.06.2016 г.“

За да откажат данъчния кредит по фактурите, ревизиращите органи след анализ на договорите за изпълнение на СМР, възложени от жалбоподателя на [фирма], фактурите, протоколите, са се позовали на констатирани несъответствия между несъответствие между вписаните в протоколите стойности на приетите СМР и фактурираните такива. Установено е, че фактура №[ЕГН] от 25.04.2016 г. е с данъчна основа в размер на 80 045,00 лв., ДДС в размер на 16 009,00 лв., общо 96 054,00 лв. Фактура №[ЕГН] от 30.06.2016 г. е с данъчна основа в размер на 57 000,00 лв. и ДДС в размер на 11 400,00 лв., общо 68 400,00 лв. В протоколите за приемане на СМР е посочено, че сумите за окончателно плащане са формирани след „спадане на аванс“. Няма доказателства за направени авансови плащания. Освен горното органите по приходите са констатирани, че към датата на подписване на офертите – 15.03.2016 г.,

представляващият доставчика Т. И. К., не е управител на това дружество. Същият е вписан в Търговския регистър на 11.04.2016 г., т.е. представлявал е дружеството, преди да бъде вписан преди да му бъдат прехвърлени дружествените дялове и преди да е вписано като управител. Освен това ревизиращите са установили несъответствие между подписите на Т. К. в представените в хода на ревизията оферти, договор, приемо-предавателни протоколи и писмени обяснения и подписа на същото лице върху документите, депозирани в Агенция по вписванията. Освен това ревизиращите органи са се позовали на несъответствия в документацията представена относно кадровата обезпеченост на доставчика.

Ревизиращите органи са констатирани несъответствие между вписаните в протоколите стойности на приетите СМР и фактурираните такива. Установено е, че фактура №[ЕГН] от 25.04.2016 г. е с данъчна основа в размер на 80 045,00 лв., ДДС в размер на 16 009,00 лв., общо 96 054,00 лв. Фактура №[ЕГН] от 30.06.2016 г. е с данъчна основа в размер на 57 000,00 лв. и ДДС в размер на 11 400,00 лв., общо 68 400,00 лв. В протоколите за приемане на СМР е посочено, че сумите за окончателно плащане са формирани след „спадане на аванс“. Няма доказателства за направени авансови плащания.

Освен горното органите по приходите са констатирани, че към датата на подписване на офертите – 15.03.2016 г., представляващият доставчик Т. И. К., не е управител на това дружество. Същият е вписан в Търговския регистър на 11.04.2016 г., нотариално заверените договори са от преди това 31.03.2016 г. и 04.04.2016 г., предвид което лицето се е легитимирало като представляващ [фирма] преди да му бъдат прехвърлени дружествените дялове и преди да е вписано като управител. Освен това ревизиращите са установили несъответствие между подписите на Т. К. в представените в хода на ревизията оферти, договор, приемо-предавателни протоколи и писмени обяснения и подписа на същото лице върху документите, депозирани в Агенция по вписванията.

Органите по приходите са подложили на съмнение и доказаността на кадровата обезпеченост на доставчика поради несъответствия в представената документация затова: макар да са представени разчетно-платежни ведомости за месеците май, юни и юли 2016 г. за изплатени възнаграждения на шест лица, наети по трудов договор, ведомостите не са подписани от работниците и не е удостоверено получаване на трудовите възнаграждения. При проверка в информационната система на НАП е констатирано, че за лицата са подадени уведомления по чл. 62, ал. 3 от КТ, като наети от [фирма] по трудови договори за времето от 25.05.2016 г. до 09.09.2016 г. на съответните длъжности, като при първата ревизия на посочените лица са изпратени искания за представяне на документи и писмени обяснения относно наличието на сключени с [фирма] трудови договори, като са получени отговори само от две от лицата, които са заявили, че са работили за това дружество за времето от 25.05.2016 г. до 09.09.2016 г., посочвайки обектите. Органите по приходите не са кредитирали представените декларации, като доказателство, предвид идентичното им оформление и погрешно записаните адреси и градовете, както и несъвпадането на осигурителният доход в декларациите им и доходът, вписан в представените от тях фишове за работни заплати. Като индикация за липса на кадрова обезпеченост на [фирма] за извършване на фактурираните СМР ревизиращите са взели предвид, че за същите периоди дружеството е фактурирало доставки на СМР и на друг клиент - [фирма] с ЕИК[ЕИК], като има съвпадение в офертите, които [фирма] е представило на

[фирма] и на жалбоподателя - от 10.03.2016 г. и от 15.03.2016 г., а подписаните с двете дружества приемо-предавателните протоколи са от една и съща дата - 30.06.2016 г. Ревизията отбелязва, че са представени б граждански договора на физическите лица, които са и на трудов договор с дружеството [фирма], като представляващ фигурира Т. И. К., въпреки че към 01.03.2016 г. не е управител на дружеството, има несъответствия при изписване на срока -от 01.03.2017 г., до 31.05.2016 г. и изводът е че са изготвени за целите на ревизията, обосновано и с това, че няма конкретизация на СМР. Освен това, при проверка в информационната система на НАП е констатирано, че в периодите от месец март 2016 г. до месец май 2016 г. за наетите от доставчика работници са подадени уведомления по чл. 62, ал. 3 от КТ и от други работодатели, при това за осемчасов работен ден. За някои от лицата е установено, че има данни за сключени трудови договори на пълен работен ден при двама работодатели едновременно, като са конкретно изброени лицата и работодателите, като на единия от тях - [фирма] с ЕИК[ЕИК] управител за времето от 01.03.2016 г. до 31.05.2016 г. е Т. К..

Въпреки представените трудови и граждански договори, сключени от [фирма], ревизиращите органи са установили по данни от информационната система на НАП, че дружеството не е подало справка по образец по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ за изплатени суми по извънтрудови правоотношения и не е подавало декларации обр. 1 и обр. 6 от Наредба №Н-8 от 29.12.2005 г. за наети лица по трудов договор за месеците март – май 2016 г.

Най-сетне изводът, че [фирма] не е разполагало с необходимия кадрови потенциал за извършване на СМР е обоснован и с това, че от страна на доставчика не са представени документи за проведен инструктаж на работниците по безопасност и здраве при работа, съгласно изискванията на Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009 г.

Във връзка с фактура №[ЕГН] от 25.04.2016 г. е констатирано, че освен липсата на доказателства за реално извършване на доставка документът е издаден и без основание. Фактурата е от 25.04.2016 г., а протоколът за приемане на СМР е от 30.06.2016 г., т. е. след дата на издаването ѝ.

Преодолян е и аргументът, че [фирма] е използвало и вложило строителни материали, закупени от „N. G. C.“ SA с идентификационен номер EL998755534 и „H. H.“ SA с идентификационен номер EL094035835, тъй като приложените товарителници съдържат данни за натоварване на стоките в Гърция и получаването им в България през месеците август и септември 2016 г. и няма как да са вложени за извършване на СМР, които са приети за изпълнени на 30.06.2016 г., а и вписаните места за разтоварване на стоките в [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място] и др., са различни от местата, където се твърди, че са изпълнени спорните СМР - [населено място] и [населено място]. Констатирано е също несъответствие между предмета на доставките от гръцките дружества и предмета на спорните в настоящото производство доставки. По-голяма част от доставките от гръцките дружества са за желязо, керемиди и тухли, каквито материали не са били необходими за извършване на процесните доставки, видно от предоставените оферти и приемо-предавателни протоколи /топлоизолация, мазилки, боядисване/. Твърдението за вложени материали от [фирма] според ревизиращите органи е в противоречие с уговореното между страните в договора от 23.03.2016 г., раздел V, чл. 5, ал. 2, че възложителят е този, който следва да осигури необходимите материали за строителството, а същото така липсват

доказателства за предаване на строителни материали от ревизираното лице на [фирма].

Заедно с липсата на кадрова обезпеченост органите по приходите се позовават и на това, че не са представени доказателства за използвана техника от [фирма] при извършване на доставките.

Ревизията отхвърля тезата на ревизираното лице, че фактурираните от [фирма] услуги са използвани за последващи доставки към „Е. Л.“ Д. с ЕИК[ЕИК] и са част от доставки по обществени поръчки, тъй като в процедурата по обществена поръчка „Е. Л.“ Д. не е заявило, че ще ползва подизпълнители, видно от събраните при насрещната проверка в [община] декларация и оферта от гражданското дружество.

При тази фактическа обстановка органите по приходите са приели за недоказано реалното извършване на доставки по издадени на жалбоподателя фактури от [фирма].

Уведомителното писмо на ревизираното лице до доставчика, с което го уведомява, че прекратява едностранно договора, поради некачествено изпълнение на възложените СМР, също не е възприето от органите по приходите, поради това, че не са визирани конкретните изпълнени некачествено работи, а освен това съгласно този документ, в противоречие с уговореното в чл. 4, ал. 10 от договора за СМР некачествените работи да се отстраняват за сметка на изпълнителя, ревизираното лице, вместо да поиска качествено изпълнение, се е съгласило да плати некачествено изпълнени СМР, което насочва към фиктивно съставен документ.

В заключение, като аргумент в подкрепа на изводите за фиктивност на фактурираните доставки е посочено и обстоятелството, че [фирма] е deregистрирано по ЗДДС на основание чл. 176 от ЗДДС – във връзка с данъчни нарушения, считано от 27.09.2016 г.

2. За данъчен период месец април 2016 г. - отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 907,50 лв. по фактура №0...0246 от 11.04.2016 г., издадена от [фирма], с предмет „плащане за работно проектиране по договор от 21.03.2016 г.“

Към фактурата са приложени Договор от 21.03.2016 г., сключен между жалбоподателя, като възложител и доставчика, като изпълнител, с предмет: „Работно проектиране на многофамилна жилищна сграда“. Приложени са също техническо задание към договора и приемо-предавателен протокол от 11.04.2016 г. Съгласно техническото задание доставчикът е следвало да изготви работно проектиране по част „План за безопасност и здраве“, „План за управление на строителните отпадъци“ и част „Проектно-сметна документация“ за обект „Многофамилна жилищна сграда в [населено място], [улица]“. С приемо-предавателния протокол ревизираното лице е приело без забележки извършената от изпълнителя услуга „Работно проектиране на многофамилна жилищна сграда“.

Органите по приходите са съпоставили данните от договора, заданието и приемо-предавателния протокол с доказателствата за изпълнение на обществената поръчка на обект: „Многофамилна жилищна сграда с адрес [населено място], [улица]“. Установено е, че „Е. Л.“ Д. е представило пред кмета на [община] два приемо-предавателни протокола от 21.01.2016 г. за предоставяне на Работен проект за нуждите на обновяването на Многофамилна жилищна сграда с адрес [населено място], [улица]. В протоколите е посочено, че се представят част Архитектурна, Конструктивна, Електро, ВиК, Енергийна ефективност и пожарна безопасност, част „План за безопасност и здраве“, част „План за управление на строителните отпадъци“

и част „Проектно- сметна документация“.

Предвид това ревизиращите органи са приели, че издадената от [фирма] фактура не документира реална доставка, тъй като предметът на тази доставка е бил вече изпълнен и предаден на възложителя на обществената поръчка, преди сключване на договор от 21.03.2016 г. между жалбоподателя и [фирма].

Жалбоподателят е оспорил РА по административен ред, като ответникът с Решение № 1775/08.11.2017г. е потвърдил определените от ревизията задължения като законосъобразни.

Накратко съображенията на решаващият орган са, че възложителите на обществените поръчки и услуги, във връзка, с които се сочат процесните доставки, изрично са заявили, че не им е известно изпълнителя – създаденото за целта гражданско дружество, да е ползвало подизпълнители, а и с договорите не е предвидена такава възможност. Самата процедура поставя изисквания за евентуални подизпълнители, като публичните възложители са заявили, че не им е известно ползване на подизпълнител и че видно от представените документи от досиетата на обществените поръчки, не е налице такъв. Също така решаващият орган отбелязва, че от доказателствата, събрани в двете ревизионни производства, не се установява работници на [фирма] да са били на обектите, предмет на обществената поръчка, и да са извършвали фактурираните СМР. Подчертава се и обстоятелството, че договорът от страна на [фирма] е подписан от лице без представителна власт - Т. К., както и едновременно приемане на изпълнението с протоколи за предаване на СМР от 30.06.2016 г. (които не могат да се обвържат със спорните фактури по отношение на стойност и ДДС) и уведомяване на доставчика за некачествено изпълнение. От своя страна публичният възложител не е направил рекламация за некачествени СМР. Това също възпрепятства установяването на връзка между фактурираните от [фирма] услуги с последващи такива по договорите за обществени поръчки. Добавя сред аргументите и недоказаност на материалната и кадрова обезпеченост на доставчика и същевременно партньорът в гражданското дружество [фирма] е разполагал с техническа и кадрова обезпеченост за извършване на СМР.

По отношение на фактурата, издадена от [фирма] решаващият орган потвърждава като правилни изводите на органите по приходите, че липсват доказателства за реално престирание на услуга, предвид че сключеният между жалбоподателя и доставчика договор за проектиране е от 21.03.2016 г., а изработеният проект за обект „Многофамилна жилищна сграда в [населено място], [улица]“, е предаден от жалбоподателя на възложителя на обществената поръчка на 21.01.2016 г.

Така потвърдения РА е обжалван по съдебен ред.

Жалбоподателят счита, че РА е незаконсъобразен, като се позовава на представените писмени доказателства - заверени копия на договор за изпълнение на СМР с приложения и четири анекса към него; обобщена количествено-стойностна сметка; таблица за възлагане на дейности; окончателни актове за приемане на СМР; техническо задание; приемо-предавателен протокол за приет работен проект, месечни оборотни ведомости, за двата обекта в контекста на възложената обществена поръчка, сключен договор с [фирма], плащания по банков път по фактурите,

назначени лица при доставчика и материална обезпеченост на СМР, с документи от [фирма] за осъществени В. от Гърция на строителни материали. По отношение на фактура № 51/06.06.2016 г. и фактура № 50/28.04.2016 г., касаещи изготвяне на технически проекти отново се позовава на представени документи и се изразява несъгласие с констатациите на ревизиращите, тъй като липсата на доставка следва да се извежда само и единствено от преките отношения между лицата, посочени като издател и получател по издадените фактури. Аргументи, основаващи се на действия на предходни доставчици или подизпълнители, според жалбоподателя са само косвени и от тях не могат да се правят самостоятелни изводи.

В хода на съдебното производство е открито производство по оспорване истинността на документи, описани в молба на л. 97 по делото – оферти от 15.03.2016г. за СМР за обекти в [населено място] и [населено място], договор за изпълнение на СМР от 23.03.2016г. и от 23.06.2016г., два протокола за приемане на СМР от 30.06.2016г. за обектите и писмени обяснения от Т. К., като се посочва липса на идентичност на подписите при съпоставка на документи, находящи се в ТР. Указана е доказателствената тежест на жалбоподателя и му е дадена възможност да ангажира доказателства във връзка с подписа на документи, които са оспорени, че същият е на Т. К.. Жалбоподателят е проявил процесуална пасивност във връзка с оспорването и не е представител доказателства, от които да се заключи, че посочените документи са подписани от съответното лице.

От [община] е представена документацията за обществената поръчка, касаеща обекта в [населено място], [улица].

Правни изводи на съда:

Жалбата е допустима - подадена е в срок, от легитимирано лице, след изчерпване на административния ред за обжалване, за РА, в потвърдената му от ответника част.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваването на РА. Относно нищожността съдът следи служебно. Тази преценка включва дали РА е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и в случая е както следва:

Съдът намира, че не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да повлияят на законосъобразността на процесния акт. Спазени са процесуалните правила за започване, извършване и приключване на ревизионното производство, ревизираното лице е надлежно уведомявано за съответните процесуални действия и издавани актове в хода на ревизията, събирани са относимите доказателства, чрез допустимите способи и доказателствени средства.

Ревизионният акт е издаден от компетентни органи и в рамките на предоставените им от закона правомощия по чл. 119 - 120 от ДОПК, като са представени доказателства относно електронните подписи на органите по приходите. Спазена е предвидената форма, изложени са правни и фактически съображения за установените задължения на дружеството.

Съдът намери, че с РА законосъобразно е отказано право на приспадане на

данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма] и от [фирма]. Подробните съображения на ревизиращите органи, домотивирани от решаващият орган, предвид събраните доказателства по делото и порцесуалната пасивност на жалбоподателя, аргументирано водят до извода, че за тези сделки не е доказано наличие на предпоставките по чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, а именно реалното извършване на СМР и проектиране.

Разколебана е доказателствената стойност за реално извършени СМР по двете фактури от [фирма], от следното:

-От формална страна, офертите, договорите и протоколите, документиращи възлагане и изпълнение на СМР по фактурите, са оспорени от ответника като частни документи, с оглед подписалото ги лице, като това оспорване не е оборено с надлежно доказване от жалбоподателя, чиято е тежестта за това, че легитимирано да представлява дружество лице ги е оформило;

-В процедурата по възлагане на обществена поръчка, за целите на която се твърдят превъзложените СМР, жалбоподателят чрез създаденото гражданско дружество е заявил, че няма да ползва подизпълнители и такива не са заявени официално в процедурите, която има специални изисквания при ползване на подизпълнители, на общините като възложители не е била известна информация за ползване на подизпълнители при изпълнение на обществените поръчки и не са постъпвали документи за ползване на такива;

-Не се установява по безспорен начин кадровата обезпеченост на доставчика, предвид дублирането на заявените работници на различни обекти и при друг възложител, липсата на деклариране изплащане на възнаграждения, неподписани ведомости и другите подробно констатирани от ревизията несъответствия в документите, касаещи работната сила на доставчика.

-Сочените материали съгласно товарителниците, които се ползват с доказателствена стойност относно превоза и разтоварването на съответното място, са натоварени в Гърция и са получени в България през м.09. и м.08 на 2016г. и то в други населени места, а не там където са обектите в [населено място] и [населено място], поради което не биха могли да обезпечат материално-технически предхождащото ги във времето приемане на СМР, още повече че договореността между жалбоподателя и доставчика е, че възложителят осигурява материали за строителство.

Всичко това, разгледано съвкупно, обосновава констатацията на ревизиращите органи за липса на реално извършване на СМР от посочения доставчик.

Същото се отнася и до отказания данъчен кредит по фактурата от [фирма] с предмет „плащане за работно проектиране по договор от 21.03.2016г.“, тъй като предметът на такава доставка е бил вече изпълнен и предаден на възложителя на обществената поръчка–приемо-предавателни протоколи от 21.01.2016г. ,проектирането е предадено преди това от изпълнителя на обществената поръчка.

Ето защо съдът намери, че с РА законосъобразно са определени задълженията за ДДС, вследствие на отказано право на приспадане на данъчен кредит и лихви за забава, жалбата като неоснователна и недоказана следва да се отхвърли.

С оглед изхода на делото, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и такова следва да бъде определено съобразно обжалвания материален интерес по чл.8, ал.1, т.4 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 1469, 87 лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161 от ДОПК съдът

РЕШИ :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК, срещу Ревизионен акт № Р-22002217007350-091 -001/19.06.2018 г., издаден от С. Т. К. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и А. К. К. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1945/14.12.2018г. на Дирекция ОДОП [населено място] при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК да заплати на директора на Дирекция „ОДОП“-С. при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 1469, 87 лв. Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14 - дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: